

ת"פ 51607/08/21 - מדינת ישראל נגד אחמד רעד

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
ת"פ 51607-08-21 מדינת ישראל נ' רעד(עציר)
לפני כבוד השופטת מרב גרינברג
המאשימה
מדינת ישראל

19 ספטמבר 2022

נגד
הנאשם
אחמד רעד (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה, עו"ד טל שילוני

ב"כ הנאשם, עו"ד מוחמד רעד

הנאשם הובא באמצעות שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

1. הנאשם הורשע, במסגרת הסדר טיעון, בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירת החזקת נשק, תחמושת ואביזרי נשק, לפי סעיף 144(א) רישא וסיפא לחוק העונשין, תשל"ז-1977.
2. כמפורט בעובדות כתב האישום המתוקן, עובר ליום 15.8.21, החזיק הנאשם בביתו נשק ותחמושת כדלקמן:
 - א. על גג ביתו תת מקלע מסוג "קרלו", בתוכו מחסנית ריקה, חמישה כדורי 5.56 מ"מ וחלקי נשק.
 - ב. במחסן שמצוי סמוך לבית, מטען נפץ מאולתר בתוך שקית, תת מקלע מסוג "קרלו" שלוש מחסניות תואמות, ותשעה כדורי 9 מ"מ.
3. ביום 24.5.22 הציגו הצדדים הסדר דיוני, ללא הסכמות עונשיות, לפיו הנאשם יודה ויורשע בעובדות כתב אישום מתוקן, הנאשם הופנה לתסקיר חובה.

עמוד 1

עיקרי תסקיר שירות המבחן

4. הנאשם, בן 21, רווק, נעדר הרשעות קודמות, אינו יודע קרוא וכתוב, עובר למעצרו עבד בעבודות שונות בתחום תברואה ואחזקה. הנאשם, בן למשפחה טובה, תפקודם תקין. עקב קשיים לימודיים נשר ממסגרת החינוך בכיתה ח' ומאז מסייע לאביו בעבודות חקלאיות ובהמשך עבד בפינוי אשפה. בהתייחסותו לביצוע העבירה מסר גרסה מתממת, לפיה מצא את הנשק וחלקיו בערימת זבל במהלך עבודתו. הנאשם הביע חרטה בגין ביצוע העבירה, וביטא נכונות מילולית להשתלב בהליך טיפולי. תפקודו בבית המעצר תקין, משולב במחלקת חינוך, נמצא בקשר מעקבי עם עובדת סוציאלית והחל טיפול קבוצתי. עוד עלה, כי משתמש בסמים מזה תקופה ממושכת, כשלהתרשמות שירות המבחן עולה תמונה של תלות והתמכרות משמעותית, אליה אינו ער. בשל הסיכון במצבו, לא בא שירות המבחן בהמלצה לשחרורו ממעצר. להערכתם, מדובר בבחור צעיר המאופיין בערך עצמי נמוך, חשוף לגורמים עברייניים, עוד התרשמו משיתוף פעולה חלקי ומגמתי, כאשר רב הנסתר על הגלוי באשר לטיב קשריו השוליים ולמניעים שעמדו ברקע ביצוע העבירה. משכך, לא בא בהמלצה שיקומית, **והמליץ להטיל עליו ענישה מוחשית ומרתיעה שתשקף את חומרת מעשיו ויתכן ותייעץ להפחתת הסיכון להישנות עבירות.**

עיקרי טיעוני הצדדים לעונש

5. ב"כ המאשימה, עו"ד טל שילוני, עמדה על חומרת המעשים שביצע הנאשם, כשלדבריה מדובר ב"עליית מדרגה" ביחס לתיקי נשק אחרים. עוד עמדה בטיעוניה על חומרת עבירות הנשק, הערכים המוגנים שנפגעו ופוטנציאל הנזק הרב שעלול היה להיגרם מהחזקת נשק בלתי חוקי, ובפרט מהחזקת מטען מאולתר. לשיטתה, בשים לב להחזקת סוגים שונים של כלי נשק, יש לקבוע שני מתחמי ענישה: בגין החזקת שני כלי נשק ארוכים, מתחם הנע בין 24-48 חודשי מאסר, ובגין החזקת מטען החבלה, מתחם הנע בין 36-72 חודשי מאסר, ולמתחם עונש הולם כולל הנע בין 60-80 חודשי מאסר. בשים לב לגילו הצעיר, עברו הנקי ולהודאתו ביקשה למקמו בחלק התחתון של המתחם, אם כי לא בתחתיתו, לצד ענישה נלווית.

6. ב"כ הנאשם, עו"ד מ. רעד, ביקש להתחשב בנאשם עקב גילו הצעיר ונסיבותיו ולהתייחס למעשה כמעשה יחיד שנבע משיקול דעת מוטעה, ולקבוע בעניינו מתחם ענישה אחד. עוד ציין, כי מדובר במעשה שביצע לבדו ואין אינדקציה לשימוש מתוכנן בנשק. ב"כ הנאשם ביקש להתחשב בהודאתו, בחרטתו הכנה וברצונו להשתקם ועתר למקמו במרכז מתחם ענישה מתון שנע בין 12-48 חודשי מאסר.

7. **הנאשם בדברו האחרון הודה שטעה ונכון לערוך שינוי בחייו.**

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

8. על ההליך שבפני חלים עקרונות הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק. ע"פ

הוראות אלו, העיקרון המנחה בענישה הינו עקרון ההלימה שפירושו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ובמידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בדרכו של עקרון זה, על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה, תוך שהוא מתחשב בערך החברתי המוגן שנפגע ומידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבותיה הקונקרטיות של העבירה. בשלב הבא, לאחר שנקבע מתחם העונש, ובית המשפט לא מצא מקום לחרוג ממנו לקולא או לחומרא, נקבע העונש הראוי תוך התחשבות בנסיבות העושה.

9. בשורה ארוכה של פסקי דין עמד בית משפט העליון על החומרה הרבה הגלומה בעבירות הנשק. ביסוד עבירות אלו עומדת פגיעה בחיי האדם ובשלמות גופו, כמו גם בביטחון הציבור ובסדר הציבורי בכללותו (ע"פ 309/22 **מדינת ישראל נ' ביאדסה** (10.5.2022); ע"פ 5522/20 **חלייחל נ' מדינת ישראל**, פסקה 7 (24.2.2021); ע"פ 2482/22 **מדינת ישראל נ' אחמד קדורה**, פסקה 5-6 (14.4.2022), להלן: "ענין קדורה"). אך באחרונה עמד בית משפט זה על כך שעבירות אלו הן בבחינת "מכת מדינה" ועל הצורך בהחמרת הענישה בעניינן:

"החזקת נשק שלא כדין מאיימת על שלום הציבור ובטחונו [...] לנוכח היקפן המתרחב של עבירות המבוצעות בנשק, הזמינות הבלתי נסבלת של נשק בידי מי שאינו מורשה לכך, מהווה כאמור סיכון של ממש ומגבירה את הסיכון לביצוע עבירות חמורות נוספות [...] כמו גם לאסונות נוראיים. יעידו על כך ריבוי המקרים במגזר הערבי בעת האחרונה, כאשר אזרחים תמימים - כמו ילד רך בשנים ועלמה צעירה - נפגעים ואף מוצאים את מותם בביתם-מבצרם או בגן השעשועים, כל זאת כתוצאה משימוש בנשק של אחרים. מציאות קשה זו מחייבת לנקוט ביד מחמירה כלפי מעורבים בעבירות נשק, אף אם הם נעדרי עבר פלילי" (ענין קדורה, פסקה 6).

10. צו השעה הוא להחמיר בענישה בגין עבירות נשק, תוך מתן משקל בכורה לשיקולי הרתעה, אף אם הנאשמים נעדרי עבר פלילי, והאירוע הוא בגדר חריג בנוף חייהם הנורמטיבי **"ההלכה כי בעת גזירת עונשו של מי שהורשע בעבירות נשק, על בית המשפט לבכר את האינטרס הציבורי שבהרתעת הרבים, על פני נסיבותיו האישיות של הנידון"** (ע"פ 587/22 **עדאב אבו נאעסה נ' מדינת ישראל** פסקה 13 (22.5.2022)) (ע"פ 5813/21 **מוחמד ג'בארין נ' מדינת ישראל**, פסקה 14 (31.5.2022); ע"פ 6011/21 **חאלד דסוקי נ' מדינת ישראל** (25.11.2021); ע"פ 8320/21 **מדינת ישראל נ' מחמד בסילה**, פסקה 10 (28.12.2021); ע"פ 2283/22 **אל נבארי נ' מדינת ישראל** (31.7.2022); ע"פ 78/21 **פלוני נ' מדינת ישראל** (26.7.2022)).

מגמה זו באה לידי ביטוי גם בחקיקה במסגרת תיקון 140 לחוק, בו נקבעו עונשי מינימום לעבירות נשק, אומנם הוראותיו של תיקון זה אינם חלים בענייננו, אך המסר שביקש המחוקק להעביר באמצעותו בהיר וחד משמעי, גם בהיבט החקיקתי.

11. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לתת את הדעת **לנסיבות המחמירות** הבאות:

א. **ריבוי כלי הנשק** - הנאשם החזיק על גג ביתו ובמחסן סמוך **ארסנל נשק** הכולל נשק התקפי, מטען נפץ מאולתר ותחמושת מתאימה;

ב. **סוגי כלי הנשק-הנאשם החזיק בשני רובי קרלו, אחד מהם טעון במחסנית ובמטען נפץ מאולתר. צודקת ב"כ המאשימה בכך שהגדירה את נסיבות החזקת הנשק במקרה שלפנינו כ"עליית מדרגה", מדובר בהחזקה חריגה לחומרא בטיבה ובכמותה. עוד יש ליתן משקל נכבד להחזקת נשק מסוג מטען חבלה. מדובר בנשק התקפי ורב עוצמה שהשימוש בו יכול להביא להרג ללא הבחנה, בהקשר זה הדגיש בית המשפט העליון כי "אין צורך להכביר מילים על המסוכנות הרבה של חומרי הנפץ ומטעני החבלה. סכנת נפשות, פשוטו כמשמעו. שומה למגר תופעה של סחר, נשיאה והובלה של נשק. אין ניתן להתפשר, ולא לנהוג בסובלנות. רחמנות יתרה על המערער ועל אחרים שכמותו, כמוה כהתאכזרות אל הציבור הרחב. מדובר בחיי אדם" (ע"פ 3491/13 טוויק נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (15.11.2013)).**

ג. **מקום ההחזקה-** הנאשם החזיק את הנשק בביתו ובמחסן סמוך, מדובר בבית שבו גרים בני משפחה רבים, לרבות ילדים. לדברי ב"כ הנאשם, גם המחסן, שבו הוטמן חומר הנפץ היה נגיש לאחרים, יש בנסיבה זו כדי להגדיל את פוטנציאל הנזק שעלול היה להיגרם מהחזקת הנשק. כך גם אם לא נעשה שימוש בנשק למטרות עברייניות, יכול היה אדם או ילד מזדמן, להציץ, מתוך סקרנות, בשקית שבה הוטמן חומר הנפץ וחלילה לגרום להפעלתו. נראה שהנאשם לא חס בעניין זה אפילו על קרוביו;

ד. **החזקת תחמושת תואמת** - הנאשם החזיק במחסניות וכדורים תואמים בסמוך והנשק היה נגיש ומוכן לשימוש מיידי.

12. **הרקע להחזקת הנשק נותר עלום.** בתסקירו טען הנאשם שמצא את הנשק במהלך עבודתו בפינוי אשפה, מדובר בגרסה מתממת שאינה מתיישבת עם כמות הנשק ונסיבות הסתרתו. עוד עלה כי הנאשם קשור בגורמים שוליים אך לא נטען כי ביצע את המעשה עבור אחרים.

13. בחינת מידת פגיעת מעשי הנאשם בערך המוגן מובילה למסקנה כי היא **ברף בינוני- גבוה**. בהקשר זה נתתי דעתליריבוי כלי הנשק מסוגים שונים, המוכנים לשימוש מיידי ואופן החזקתם. בצד זאת, לא הוצגה אינדיקציה לשימוש קונקרטי בנשק או לתכנון עבירה פלילית באמצעותו.

14. את מעשי הנאשם יש לראות כאירוע עונשי אחד ולקבוע בעניינו מתחם ענישה כולל. הדרך הנכונה היא להציג ענישה במקרים דומים שבהם הוחזקו מספר כלי נשק.

מדיניות הענישה הנוהגת

15. התמונה העונשית המשתקפת מהפסיקה ברורה, המסר העונשי חד ונחרץ ולפיו **"שומר נפשו ושלומו - ירחק מעבירות הנשק באשר הן, קלות כחמורות"** (פסק דינו של כב' השופט אלרון, ע"פ 78/21 פלוני נ' מדינת ישראל, פס' 10 (26.7.2022)). הפסיקה אינה מקלה עם נאשמים שזו להם הסתבכותם הראשונה וגילם צעיר ומבכרת את האינטרס הציבורי על פני אינטרס הנאשם, לרבות במקרי שיקום. זהו המסר העונשי שיש להפנים וליישם:

בע"פ 309/22 **מדינת ישראל נ' ביאדסה** (10.5.2022), הורשע נאשם, נעדר עבר פלילי, בעבירות החזקת נשק, נשיאותו והובלתו - רובה מסוג קלצ'ניקוב, מחסנית תואמת ומלאה, אקדח חצי אוטומטי טעון במחסנית תואמת עם 27 כדורים וכדור נוסף בקנה, ומחסנית נוספת. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונשי הנע בין 19 ל-54 חודשי מאסר וגזר על הנאשם 19 מאסר חודשי מאסר בפועל. **ערעור המדינה התקבל ועונשו הוחמר ל-30 חודשים;**

בע"פ 147/21 **מדינת ישראל נ' ירין ביטון** (14.2.2021) - הורשע נאשם בעל עבר פלילי, על פי הודאתו, בעבירת רכישת והחזקת נשק - אקדח, תחמושת, לבנת חבלה ונפץ וגזרו עליו 18 חודשי מאסר. **ערעור שהוגש ע"י הדינה התקבל ועונשו הוחמר והוכפל למאסר בן 3 שנים, כשבית המשפט העליון מבהיר בפסק דינו, כי "גזר הדין קמא אף עומד בסתירה למדיניות ההחמרה עם עברייני נשק לסוגיהם, אשר נקוטה בידינו. הטלת עונשים חמורים ומרתיעים על עברייני נשק היא עיקר תרומתם של בתי המשפט למיגור התופעה ולהרחקת העבריינים עם האקדח משגרת חייהם של אזרחי מדינה שומרי חוק";**

בע"פ 2015/21 **אזברגה נ' מדינת ישראל** (9.12.2021) - נדחה ערעורו של מערער בעל עבר שאינו מכביד, שהורשע בהחזקת שני אקדחים ברכבו, שירות המבחן המליץ להסתפק בענישה שיקומית של עבודות שירות. נקבע מתחם שנע בין 12-36 חודשי מאסר וגזרו עליו 16 חודשי מאסר. בית המשפט העליון התייחס בהחלטתו לשיקולי השיקום אך נתן משקל בכורה למדיניות הענישה המחמירה בעבירות נשק.

16. עוד מייחסת הפסיקה משנה חומרה להחזקת נשק התקפי מסוג רובה סער. בע"פ 1695/22 **מדינת ישראל נ' מוחמד גנאים ואח'** (29.3.2022), הוחמר עונשו של נאשם שהחזיק תת מקלע מאולתר בתצורה של רובה סער M16, לצד מחסנית מאולתרת תואמת. הנאשם צעיר ללא עבר פלילי, נדון ל-19 חודשים. בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה והעמיד את עונשו על **22 חודשי מאסר**, בהתחשב, בין היתר, בסוג הנשק שהוגדר כ"**ארוך, אוטומטי ובעל פוטנציאל קטלני גבוה**"; בע"פ 1826/19 **אבו עסא נ' מדינת ישראל** (11.7.2019) - נדחה ערעורו של נאשם צעיר, ללא עבר ובעל סיכויי שיקום, שהורשע בהחזקת נשק אוטומטי. בית המשפט קבע מתחם עונשי שנע בין 15-36 חודשי מאסר וגזר עליו **18 חודשי מאסר**; בע"פ 3850/20 **אל מוגרבי נ' מדינת ישראל** (29.11.2020) - הורשע המערער בהחזקת רובה סער במתחם ביתו. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה שנע בין 12-36 חודשי מאסר וגזר עליו 15 חודשי מאסר בפועל. ערעורו נדחה ואף נקבע, כי הענישה שהושתה עליו הינה על הצד המקל.

17. במקרים אחרים בהם הורשעו נאשמים בהחזקת מטען חבלה או נשיאתו, ניתן משקל נכבד לטיבו של הנשק והסיכון הרב הנובע ממנו: בע"פ 8017/20 **מדינת ישראל נ' גיפאת** (22.12.2020) נדון נאשם שהורשע בעבירה של הובלת מטען חבלה, חלקו היה קטן ולא מרכזי. בית המשפט גזר עליו מאסר בן 7 חודשים, בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה והכפיל את עונשו ל-14 חודשי מאסר; בע"פ 3541/18 **נורי נ' מדינת ישראל** (28.03.2019) נדחה ערעורו של מי שהורשע בנשיאת שני מטעני חבלה ונדון למאסר בן 38 חודשים; ברע"פ 2406/16 **אייל יונגר נ' מדינת ישראל** (29.9.2016), נדחתה ר"ע של נאשם שהורשע, לאחר ניהול הוכחות, בהחזקת מטען חבלה אלחוטי מאולתר במחסן באולם ספורט שבו משחקים בני נוער. הנאשם נדון למאסר בן 4 שנים; בת"פ (מח-ב"ש) 21139-04-17 **מדינת ישראל נ' יעקב** הורשע נאשם בכך שהחזיק, יחד עם אחרים, מטען

צינור מאולתר והעבירו לסוכן משטרת. במקרה זה, שנסיבותיו חמורות יותר מהמקרה שלפנינו, נדון הנאשם (שצירף מספר עבירות איומים) למאסר בן 32 חודשים (ערעור שהגיש הנאשם, ע"פ 113/19, נדחה); בת"פ (מח-י-ם) 1631-01-22 **מדינת ישראל נ' חדר**, נדון נאשם בגין החזקת מטען חבלה מאולתר במחסן סמוך לבניין מגוריו, בית המשפט קבע מתחם ענישה שנע בין 10-30 חודשי מאסר, הנאשם צעיר, ללא עבר, נדון ל-12 חודשי מאסר;

18. עתירת המאשימה למתחם שמתחיל ב-60 חודשי מאסר מחמירה יתר על המידה, ומנגד - עתירת ב"כ למתחם שמתחיל משנת מאסר נמוכה ואינה מתיישבת עם רוח הפסיקה. לאחר שבחנתי את נסיבות מעשי הנאשם, מידת הפגיעה בערכים המוגנים ומדיניות הענישה הנוהגת, אני קובעת מתחם ענישה שנע **בין 36-60 חודשי מאסר וענישה נלווית.**

19. הנאשם צעיר, כבן 21, עברו נקי, הנאשם סובל ככל הנראה מקשיי קשב וריכוז, בשל כך נשר מהלימודים בגיל צעיר ואינו יודע קרוא וכתוב. בתסקיר שהתקבל בעניינו עולה הנסתר על הגלוי, הנאשם משתמש בסמים ומעורב בחברה שולית אך אינו מגלה נזקקות טיפולית. שירות המבחן בא בהמלצה להטיל עליו ענישה מוחשית שתקדם הפחתה ברמת הסיכון הנשקף ממנו. בצד זאת, הנאשם הודה, הביע חרטה, חסך בזמן שיפוטי וזה לו מאסרו הראשון.

20. עוד יש לתת את הדעת לשיקולי הרתעת הרבים, "הסכנה הטמונה בעבירה חמורה של החזקת נשק מצדיקה הטלת עונשי מאסר לריצוי בפועל גם על מי שזו עבירתו הראשונה. בבוא בית המשפט לשקול את הענישה מסוג זה, עליו לתת משקל נכבד יותר לאינטרס הציבורי ולצורך להרתיע עבריינים בכח מלבצע עבירות דומות, על פני נסיבות האישיות של העבריין" רע"פ 2718/04 אבו דאחל נ' מדינת ישראל (29.3.2004) (עוד ראו ע"פ 8846/15 דראז נ' מדינת ישראל (13.3.2016); ע"פ 5330/20 ענבתאוי נ' מדינת ישראל, פסקה 14 (22.11.2020).

21. באשר למיקום הנאשם בתוך המתחם - אמנם ב"כ עתר למקמו במרכז, עם זאת מצאתי ללכת לקראתו, משזה לו מאסר ראשון, ולמקמו קרוב לרף התחתון של מתחם הענישה, עוד אתחשב בנסיבותיו לצורך קביעת הקנס.

22. **אני גוזרת איפא על הנאשם את העונשים הבאים:**

- א. מאסר בפועל בן 40 חודשים החל מיום מעצרו 15.8.21.
- ב. מאסר על תנאי בן 10 חודשים לבל יעבור עבירת נשק במשך שנתיים מיום שחרורו.
- ג. קנס בסך 4,000 ₪ או 21 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-4 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.12.22.

הנשק והתחמושת-יושמדו.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום כ"ג אלול תשפ"ב, 19/09/2022 במעמד הנוכחים.

מרב גרינברג, שופטת

הוקלדעלידימרגליתלולו